

Filippenzen 2: 1-11: Empathie.

Orde van dienst:

Votum en zegen

Opwekking 286 Hij kwam bij ons heel gewoon

Wet

Psalm 68: 11 O Israël, u dankt uw macht...

Gebed

Kindmoment

Inleiding:

Lezen: Filippenzen 1: 27-2: 11

Preek

Opwekking 462 Aan uw voeten Heer

Gebed

Collecte

Opwekking 638 Prijs Adonai.

Zegen.

Welkom: Hartelijk welkom in deze eredienst. Fijn dat we zo met elkaar verbonden kunnen zijn.

Ik mag u een aantal mededelingen doen.

Vanmiddag kunt u het eerste “Zondagmiddaggesprek” volgen. Om 16.30 uur spreken we door over de preken uit de Filippenzen-brief. U kunt dat gesprek volgen en zelfs wat vragen stellen. U vindt meer informatie en de link in de mail en op de Facebook-pagina van de Schaapskooi.

Morgenavond is er Schakelavond. Dan spreken we als gemeente digitaal door over de Webinar van 1 februari over “Toegewijd leven”. De avond begint om 20.00 uur.

In de mail en het kerkblad vindt u meer informatie en de links om in te loggen.

Vanmiddag kunt u ook een kerkdienst volgen waarin ds. B. van Egmond in de GKv te Capelle aan den IJssel Noord.

Volgende week zondag zullen we -zo de HERE wil- het heilig avondmaal vieren. Meer informatie vindt u in het kerkblad, dat u kreeg. Er is ook een Leesrooster bijgevoegd. Mooi om je goed op het Avondmaal voor te bereiden.

Het leesrooster is dus voor deze week bestemd. Het begint dus op deze zondag, 14 februari.

U ontvangt het ook nog digitaal.

De collecte is vandaag bestemd voor stichting Timon en de tweede voor de kerk.

Bloemen:

Gebed: We danken u voor deze nieuwe dag. We danken u dat we u mogen kennen. Een God die aan ons denkt. En het blijft niet bij mooie gedachten alleen. Uw gedachten worden daden. U geeft leven. Eten en drinken. U geeft uw zoon en schenkt ons vrede door hem. U schenkt uw Heilig Geest, die ons leven nieuw maakt. Alles wat we zijn komt doordat u ons niet vergeet. Zo bent u altijd voor uw volk geweest en zo bent u nog.

Daarom komen we ook heel bewust bij u vandaag. Hier in de kerk en thuis. Verlangen we naar uw woorden. Woorden van eeuwig leven.

Spreek ons aan, Here God. Spreek woorden van vergeving. Raak onze harten aan en vervul ons met heilig vuur.

Amen

Inleiding:

Vorige week ging het over het volgen van Christus en dat dat volgen ook lijden oplevert. Het ging over martelaren en tegenstanders. Strijd.

Paulus schrijft daar, dat we vooral **samen** moeten strijden. Schouder aan schouder.

Hij schrijft, dat hij wil, dat we “...één van geest zijn en samen strijden voor het geloof in het evangelie”.

Eén van geest.

Wat houdt dat in? Hoe doe je dat?

Moet je het dan altijd met elkaar eens zijn? Allemaal hetzelfde denken over alles?

Is dat één van geest en één van ziel?

Paulus zet een vergrootglas op die woorden “één van geest” in Filippenzen 2. En dan wijst hij op het voorbeeld dat Christus ons gaf.

De woorden van Paulus uit Filippenzen 2 zijn de mooiste en tegelijk de moeilijkste uit heel zijn brief. U zult dat wel merken als we ze samen lezen. Het is een hoge berg. Vol schoonheid. Maar voor kleine mensen moeilijk te beklimmen.

Ik kwam een kernachtige tekening van die woorden tegen in een boek van Thomas á Kempis.

Woorden, die ik u aan het begin mee wil geven. Voordat deze woorden door alle andere woorden, die nog komen, worden ondergesneeuwd.

Ik weet niet of u Thomas á Kempis kent?

dia 1

Hij was een Augustijner monnik. Een leerling van Augustinus dus. Hij leefde en werkte van ca. 1380 tot 1471.

Een deel van zijn leven woonde hij op de Agnietenberg bij Zwolle en leidde daar een kloostergemeenschap. Het klooster van de “Broeders des gemenen levens”.

Een mooie steen net buiten Zwolle-Berkum herinnert nog aan die dagen. Dia 2
Op die steen staat een kruis.

Op de vier delen van het kruis staan afbeeldingen van de vier evangelisten: Mattheus, Markus, Lukas en Johannes.

Op het kruis de woorden: “in cruce salus” en “in cruce vita”.

Dat betekent: “in het kruis is redding – in het kruis is leven”.

Daar scheef hij zijn belangrijkste werk: “De imitatione Christi”. Dia 3

Dat is: ‘Over de navolging van Christus’.

Dit boek is na de Bijbel het meest gelezen boek op onze wereld.

Er staan schitterende citaten in over het volgen van Christus. Eén daarvan gaat over ‘nederigheid’. Over de woorden van Paulus uit Filippenzen 2. Dia 4

Hij schrijft dit: **“Leg je erop toe geduldig te zijn in het verdragen van de gebreken van de ander en van welke zwakheid ook maar, omdat je er ook zelf vele hebt, die door anderen verdragen moeten worden. Als je niet eens jezelf zo kunt maken, als je wilt zijn, hoe kun je dan een ander maken zoals jij zou willen dat die ander moet zijn”.**

Lees die woorden nog eens....

Eenvoudige woorden.

Maar we doen er een leven lang over om ze in praktijk te brengen.

Wat kunnen we onszelf makkelijk ergeren aan een ander. Wat worden we soms snel boos. Geïrriteerd. Wat oordelen we soms snel. Zonder eerst te vragen. We uiten onze irritatie in ons huis. We hebben het erover met anderen. Soms zetten we het gewoon op de mail. Pats!! Confronteren!

Allemaal heel menselijk.

Maar is dit ook wat Christus ons leert?

Laten we naar Paulus gaan luisteren, deze dienaar van Jezus.

Preek:

Inl.: In een klein dorp in Rusland leefde een rabbi. Een rabbi die door alle mensen in het dorp werd geliefd en bewonderd.

Over deze rabbi ging een bijzonder verhaal rond. Mensen vertelden dat hij elke morgen vroeg het bos in liep en daar werd opgenomen door een groot licht en dan even in de hemel was.

Een man in het dorp wilde wel eens zien of dat waar was.

Hij stond vroeg op, liep naar het huis van de rabbi en wachtte achter een dichte struik.

Na even wachten kwam de rabbi naar buiten. Hij liep het bos in.

Wat deed hij?

Hij zocht naar hout. Raapte met moeite wat takken op en sjouwde die naar het dorp. Daar ging hij het huisje binnen van een oude weduwe. Ze kon zelf door de kou moeilijk buiten komen en haar heup wilde niet meer. Hij legde het hout bij de haard. Met een bijl sloeg hij het aan kleinere stukken. Hij ging op zijn knieën bij de haard zitten, veegde de as weg en schikte het hout op de vuurplaat. Stak het hout aan en wachtte tot het goed brandde. Zette een ketel met water op het vuur en maakte thee voor haar.

De weduwe was erg blij met zijn hulp.

Het verhaal over de rabbi was meer waar, dan zijn dorpsgenoten dachten: toen hij op zijn knieën tussen het as voor de haard zat, was hij dichterbij de hemel dan ooit.

Thema-dia 5

Thema: **De weg naar eenheid is de weg van nederigheid.**

1. Confrontatie.
2. Empathie
3. Mentaliteit
4. Glorie!

1. **Confrontatie.**

In Nederland zijn we goed in confronteren. We zeggen wat we denken. Als het moet keihard.

Vaak erg overtuigd van ons eigen gelijk.

Zo staan Nederlanders in het buitenland bekend. Als heel direct.

Is dat slecht?

Nee, dat hoeft niet. Openheid is goed. En als iets fout is, dan moet je dat kunnen zeggen.

Daar help je elkaar mee.

Ook Paulus vertelt de christenen in Filippi de waarheid. Heel open en eerlijk.

Hij vermaant zijn broers en zussen. Confronteert.

En dat was erg nodig.

Want er is verdeeldheid in de gemeente. Zelfs echte ruzie. En ruzie, harde woorden, nemen de blijdschap weg.

Iedere gemeente kent die pijn.

Hoe kwam dat?

Nou, die christenen waren vooral bezig met hun eigen dingen. Hun eigen belangen. Er is geldingsdrang in de gemeente. Zelfzucht. De dingen moeten gaan zoals ik het wil.

En dat breekt de eenheid stuk. Als je vooral met jezelf bezig bent, raak je de ander kwijt.

Paulus vermaant de christenen in Filippi.

Maar kijk eens hoe hij dat doet!

Hij begint niet met een harde confrontatie over hun eerzucht. Met een scherpe veroordeling.

Hij begint met het positieve wat er al is in die gemeente.

Hij schrijft: 'Er is al zoveel onderlinge bemoediging. Er is al zoveel liefdevol troosten van elkaar. Zoveel ontferming en medelijden. Maak dat dit nog meer wordt! Maak mij blij!'

Zoals een leraar dat kan doen bij een leerling.

Een jongen heeft een werkstuk gemaakt over bijen. Hij heeft er erg zijn best op gedaan.

Maar, ja, er staan nogal wat fouten in. En een paar stukjes komen zó van het Internet. Dat heeft een goede leraar zó door.

Dan kan die leraar hard reageren en zeggen: "Nou, dit is helemaal niks! Doe dat maar eens over!".

Maar wat doet die jongen als hij thuiskomt?

Die gooit het hele zootje in een hoek. Helemaal ontmoedigd.

Die leraar kan het ook anders aanpakken: "Ik zie dat je erg je best hebt gedaan.

Mooie tekening heb je hier gemaakt van die bijenkorf. Mooi, hè, hoe die bijen elkaar vertellen waar ze bloeiende bloemen kunnen vinden.... Maar dit gedeelte, daar moet je nog eens naar kijken. Probeer dat eens over te doen.

Dat kun je! Kijk eens op de site van die imker".

Gevolg: die jongen gaat thuis aan het werk en maakt een beter werkstuk.

Dat laatste doet Paulus.

Hij begint met wat er al in de gemeente is: liefde, troost, meeleven en ontferming. Jullie zijn al zo rijk!

En dat is geen pedagogisch truckje.

Nee, het gaat veel dieper.

Het is het werk van de Heilige Geest! Door Hem kennen zij het evangelie. Door de Geest zijn ze aan elkaar verbonden. Door hem is er barmhartigheid en meeleven in de gemeente.

Het is misschien nog maar een begin. Maar het is een begin! Mooi!

Paulus confronteert.

Maar het is liefdevolle confrontatie. En dat maakt alles uit.

Als je in boosheid confronteert, zeg je altijd te veel. Zeg je altijd dingen, die je later terug moet nemen. Maar die ondertussen het hart van de ander wel hebben verwond.

Als je in liefde confronteert, is het niet je doel om te verwonden, maar om te helen.

Liefdevolle confrontatie.

2. Empathie.

Themadia 5

Paulus leert ons dus door de ogen van Jezus naar de gemeente te kijken. Door wat er allemaal al is. Al die mooie vruchten van de Heilige Geest. Wat is hij blij met dat mooie begin!

Je kunt ook door je eigen ogen naar de gemeente kijken. Dan zie je misschien vooral wat er in jouw ogen nog ontbreekt.

Of kijk je met ogen die door jouw eigen teleurstellingen zijn gekleurd. Door jouw pijn. Jouw gekwetstheid. En je boosheid of teleurstelling kan terecht zijn. Mensen kunnen tegenvallen. Mensen kunnen je echt verwond hebben.

Je kunt ook door je eigen gelijk naar mensen kijken. Zoals jij het ziet is het goed. Of door je trots. Je eerzucht. Zoals die Filippenzen. Besmet met geldingsdrang. Maar het begint dan altijd bij jezelf. Bij jouw gevoelens.

De heilige Geest keert het om: hij wil dat je niet bij jezelf begint. Hoe begrijpelijk dat ook kan zijn. Hij wil dat je bij die ander begint. Dat je niet alleen op je eigen belang let, maar ook het belang van de ander.

En dan staat er een heel actief woordje.

Je let op het belang van de ander. Je zoekt daar als het ware naar. Je hebt oog voor de pijn van de ander. Zoals die rabbi oog had voor de nood van die weduwe.

Wij noemen dat nu "empathie".

Sympathie is dat je vriendelijk bent. Een aardig mens. Maar dat kan nog aan de buitenkant zitten.

Empathie gaat dieper.

Dan leef je je in de ander in. Dan bedenk je wat die ander heeft meegemaakt. Waar komt dat verdriet vandaan? Waarom is die ander zo boos? Wat bedoelt hij?

En daar vraag je ook naar.

Dat is ook precies wat Jezus gedaan heeft. Hij heeft zich in ons ingeleefd. Hij zag onze nood.

Wat is die nood?

In één woord: de zelfhandhaving van de mens. De trots. Verlangen naar aanzien. Zelfhandhaving.

De drive om altijd je gezicht te redden. Zelfs tegenover God. Nooit je fouten toegeven.

Satan heeft de mens al vanaf het paradijs met dit virus besmet. Het virus van de zelfhandhaving. Zelf willen stralen.

Paulus kent die zonde heel goed. Hij was zelf erg trots geweest. Eerzuchtig.

Mensen keken tegen hem op en Paulus genoot daarvan.

Maar hij noemt die zonde nu “eigenwaan”.

Waan.

Want het is niet waar. Een mens kan zichzelf niet handhaven. Hij kan niet zonder zijn schepper. Een mens is ook niet zonder fouten. Je hebt niet altijd gelijk. Het is een waanidee om dat te denken.

Jezus weet dat. Hij zag die lelijke zelfhandhaving. Hij zag de leugens en de wreedheden die daaruit voortkomen. De pijn.

Maar in plaats van zich met afschuw af te keren en ons los te laten, kwam hij naar ons toe. Hij kwam in de wereld waarin mensen vooral aan zichzelf denken. Waar zelfs de liefde kan verkillen.

Maar: Hij leefde zich in. Hij lette op het belang van de ander. Van mij. Van jou. Hoeveel het hem ook zou kosten.

We leren van Jezus ‘empathie’ en hoever dat kan gaan.

3. **Mentaliteit.**

Themadia 5

Maar: hoe doe ik dat? Hoe kom ik zover?

Paulus heeft het dan over “eensgezind zijn” en over “de gezindheid van Christus”.

Letterlijk gaat het dan over “hetzelfde denken”.

Wat bedoelt Paulus?

Betekent dat dat je het altijd met elkaar eens moet zijn.

Over wat we zingen in de kerk? Hoe we tegen de vrouw in de kerk aankijken?

Over wat we aan de muur hangen? Welke kleren we dragen of welke muziek we draaien?

Nee.

We zijn verschillende mensen en zullen dus over veel verschillend denken. Dat mag. Je mag van verschillende liederen houden. Je mag verschillend denken over politieke vragen. Over de vrouw in de kerk.

Praat er maar samen over. Zoek samen naar de wil van God. Bouw elkaar op.

Paulus zegt: “Laat onder u de gezindheid heersen, die Christus Jezus had...”.

Het gaat dus niet over “allemaal hetzelfde denken”.

Het gaat dieper. Het gaat over 'gezindheid'. Wij zouden nu zeggen 'mentaliteit'.
Het gaat over wat je drijft. Over je hart.

Wat is dan die 'gezindheid', die 'mentaliteit' van Jezus?

Nou, dat laat Paulus zien.

En dan volgen de mooiste woorden: Jezus had de gestalte van God.

Dat betekent niet alleen, dat Jezus zelf God was en is, maar vooral, dat Hij deelde in de goddelijke luister. In het hemelleven. Hij woonde in eeuwig en helder licht. Hij deelde als zoon in de eeuwige liefde van de Vader en de Heilige Geest. Er was geen dood, geen ziekte, geen haat. Hij werd gediend door tienduizend maal tienduizend engelen. Geëerd. Bezongen. Een plek en een blijdschap, die je nooit kwijt zou willen.

Een wereld van liefde.

Toch heeft Jezus deze plek verlaten en is bij ons op aarde komen wonen.

Letterlijk staat er, dat hij zijn 'prooi', zijn 'buit' heeft losgelaten.

Zoals een leeuw op de Afrikaanse Savanne: als die een prooi heeft bemachtigd, dan laat hij die niet meer los. En als je probeert een leeuw zijn prooi af te pakken, speel je met je leven.

Jezus heeft zijn hemelleven wél losgelaten. Hij heeft zijn hemelse luister afgelegd als een kleed. Hij heeft zich leeggemaakt.

Ja, en dat niet alleen.

Want toen hij op aarde afdaalde, kwam hij niet als een sterke koning. Hij kwam niet als een supermens met vurige paarden en wagens. Hij nam geen intrek in een mooi paleis in Jeruzalem.

Nee, Hij werd mens als wij. Hij nam zelfs de gestalte van een slaaf aan. Hij waste voeten. En in die dagen was een slaaf minderwaardig.

Ja, hij heeft zich nog dieper vernederd: Hij was bereid om naar het kruis gegaan.

En een diepere vernedering was er in die dagen niet.

De kruisdood was het dieptepunt. Naakt wegsterven aan een dom stuk hout.

Als een misdadiger.

Maar hij deed het.

Hi deed het voor ons.

Omdat hij wist: alleen zo kan ik mensen verlossen van de vloek. Van de eeuwige dood.

Dat is de mentaliteit van Jezus: het belang van je naaste zien. Jezelf willen vernederen. Buigen. Je eigen gelijk en woede aan de kant zetten. De ander opzoeken om de vrede terug te brengen.

We noemen dat zelfverloochening. Over je eigen schaduw heenstappen.

Anders gezegd: het evangelie waar je in gelooft in praktijk brengen.

4. **Glorie.**

Themadia 5

Ten slotte: “De weg naar eenheid is de weg van nederigheid”.

In Paulus' dagen was nederigheid een vies woord. Nederigheid, dienen, voeten wassen, dat hoorde bij slaven. En het woordje 'zelfverloochening' heeft vaak de klank van 'minderwaardig'.

Het voelt aan als gezichtsverlies. Over je heen laten lopen.

En dat lijkt voor een mens wel het ergste dat je kan overkomen!

Gezichtsverlies.

Maar nederigheid is heel wat anders dan 'minderwaardig zijn'.

Nederigheid betekent, dat je van je troon af wilt dalen voor de ander. Dat je fouten durft erkennen. Dat je vergeving kunt vragen. Gezichtsverlies lijden. Voor de ander.

En dat is geen teken van zwakheid.

Dat is een teken van kracht. Daar moet je heel sterk voor zijn. Heel rijk van binnen.

En juist christenen kunnen dat!

Waarom?

Omdat zij weten dat zij niet minderwaardig zijn.

We zijn naar het beeld van God geschapen.

Als koning Jezus, de zoon van de almachtige God, alles loslaat om jou te verlossen, hoe kun je je dan ooit minderwaardig voelen? Je bent kind van de Schepper van het leven. En deze God heeft jou eeuwig lief. Je bent een erfgenaam van een eeuwig Koninkrijk. Je mag delen in de glorie van Jezus. Hoe kun je dan denken dat je minderwaardig bent?

Ja, als je van binnen leeg bent, dan wil je aandacht en aanzien. Dan is gezichtsverlies het ergste wat je kan overkomen en is jouw gelijk heilig. Want als je dat verliest, ben je alles kwijt.

Maar als je rijk van binnen bent, kun je dat loslaten.

Dan heb je veel om te geven. Dan is je troon helemaal niet belangrijk meer.

Kijk naar Jezus: juist omdat Jezus zichzelf vernederde, van zijn troon afdaalde, kreeg hij van de Vader een troon in de hemel. Juist daarom buigen de engelen diep voor hem. Juist daarom bezingen mensen op aarde al eeuwenlang zijn liefde.

Hoe kan het dat miljarden mensen al eeuwenlang geloven in een man die doodbloedde aan een kruis? Zó vernederd werd?

Omdat je daar ziet wie God is.

Geen trotse dictator. Maar een Vader, die om zijn kinderen geeft. Die vergeeft.

Dát is zijn glorie.

Dat is onze schat.

We zijn heel rijk.

We hebben veel om te delen.

Amen.

Gebedspunt: afgelopen week is Gerrit Laan overleden, een zwager van Henk Rompelman en oom van Marloes en Peter. Woensdag 17 febr. Is de begrafenis.

Gebed:

Heer, maak ons eensgezind. Eén van geest. Leerlingen van Jezus, onze Heer. Leer ons te leven vanuit zijn offer. Vanuit de vrede die Hij door zijn offer heeft gegeven. Vrede met God en vrede met elkaar.

Help ons om die vrede ook steeds te zoeken.

Heer, we willen u ook zeggen, dat we heel trots op u zijn. Want U bent geen trotse heerser. U dwingt mensen niet om te knielen. U komt in Christus naar ons toe. Uw zoon, die mens wilde worden. Slaaf. Die zich zelfs niet te groot voelde om te sterven aan een kruis.

Volgende week mogen we Avondmaal vieren.

Wel anders dan we dat gewend waren. We zijn straks niet samen in de kerk.

We zijn allemaal thuis en vieren daar het Avondmaal. Geef dat we ons toch met elkaar verbonden mogen weten. Een van geest. Als die verbinding beschadigd is of pijn doet, met u of met elkaar, geef ons dan het verlangen en de nederigheid van Christus om dat te herstellen.

Geef dat het Avondmaal ons geloof mag versterken.

We bidden u voor Henk Rompelman en voor Peter en Marloes Spakman bij het overlijden van hun zwager en oom. Wilt u hen en de familie troosten. Geef woensdag bij de begrafenis kracht door uw belofte van nieuw leven in uw Koninkrijk.

Zegen het Zondagmiddaggesprek van deze middag. Zegen de Schakelavond van maandagavond. Geef dat het mooie gesprekken mogen zijn waarin we elkaar mogen ontmoeten en elkaar mogen opbouwen.

Zegen deze zondag en de dagen van de week. Zegen ons in ons werk. Ok als we veel thuis moeten werken. Zegen onze kinderen als ze naar school gaan. Zegen

onze jongeren als zij nog niet zoveel naar school kunnen. Zegen onze regering bij het nemen van moeilijke besluiten in deze corona-tijd.
Amen.